

Chương 1 (tiếp)

Ngôn ngữ Assembly và cách lập trình

Mục đích:

Giới thiệu các kiến thức, các thành phần cơ bản của chương trình con, macro, directive include, chương trình Assembly để được chương trình thực hiện dạng .com và chương trình đa tệp thuận tiện Assembly.

1.6 Chương trình con

1.6.1 Ý nghĩa của chương trình con

- Làm cho chương trình có cấu trúc,
- Tiết kiệm vùng nhớ.

1.6.2 Cơ chế hoạt động khi 1 chương trình con được gọi

Khi 1 chương trình con được gọi, máy tính tiến hành các bước sau:

Bước 1: Tham số thực sẽ được đưa vào ngăn xếp (với chương trình con có đối),

Bước 2: Địa chỉ ô nhớ chứa mã máy lệnh tiếp theo sẽ được đưa vào ngăn xếp (2 hoặc 4 byte tùy vào CT con là NEAR/FAR),

Bước 3: Hệ điều hành đưa địa chỉ ô nhớ chứa mã máy lệnh đầu của CT con vào CS:IP, rẽ nhánh vào CT con,

Bước 4: Thực hiện thân CT con cho đến khi gặp RET thì vào ngăn xếp lấy địa chỉ lệnh tiếp theo (đã cắt ở Bước 2) đưa vào CS:IP và quay về chương trình đã gọi nó,

Bước 5: Tiếp tục chạy chương trình đang dở.

Cơ chế 5 bước được thể hiện qua ví dụ sau:

Chương trình chính

1000	mov AL,1
1002	mov BL,3
1004	call DoCall
1007	mov AH,2
1009	int 21h

Địa chỉ 1007 được cất vào stack và địa chỉ 1110 được nạp vào IP

Chương trình con DoCall

1110	shl AL,1
1112	add AL,1
1114	and AL,7
1116	add AL,'0'
1118	ret

Địa chỉ 1007 từ stack được nạp lại vào IP

1.6.3 Cú pháp một chương trình con Assembly

tên chương trình con	PROC [NEAR/FAR]
	Bảo vệ các thanh ghi mà thân chương trình con sẽ phá vỡ
các lệnh thân chương trình con	
	Hồi phục các thanh ghi mà thân chương trình con đã phá vỡ
	ret
tên chương trình con	ENDP

trong đó:

- *Tên chương trình con*: bất kỳ một định danh nào,
- *Vấn đề NEAR/FAR*:
 - CT con là NEAR khi mã máy của CT chính và CT con cùng nằm trên 1 segment (64k) và 2 vùng nhớ chỉ khác nhau phần địa chỉ offset. Địa chỉ ô nhớ chứa lệnh tiếp theo được cất vào stack (Bước 2 mục 1.6.2) chỉ cần 2 byte phần địa chỉ offset.
 - CT con là FAR khi mã máy của CT chính và CT con nằm trên các segment khác nhau và 2 vùng nhớ không chỉ khác nhau phần địa chỉ offset mà cả phần địa chỉ segment. Địa chỉ ô nhớ chứa lệnh tiếp theo cất vào stack (Bước 2 mục 1.6.2) cần 4 byte (2 byte phần địa chỉ segment, 2 byte phần địa chỉ offset).

Mặc định (khi viết CT con không khai báo NEAR/FAR):

- Nếu khi viết CT sử dụng directive điều khiển segment dạng đơn giản thì directive .MODEL sẽ xác lập NEAR/FAR cho CT con: với các mô hình bộ nhớ tiny, small và compact thì CT con là NEAR, còn medium, large và huge thì CT con là FAR),

- Nếu khi viết CT sử dụng directive điều khiển segment dạng chuẩn thì mặc định CT con là NEAR, còn muốn CT con là FAR thì phải khai báo tường minh FAR khi viết CT con.
- *Vấn đề Bảo vệ/Hồi phục các thanh ghi trong thân CT con:*
Trong lập trình bằng ngôn ngữ Assembly rất dễ xảy ra trường hợp là CT chính và CT con cùng dùng 1 thanh ghi làm toán hạng (vì số lượng các thanh ghi là có hạn). Như vậy CT con có thể xóa mất giá trị mà CT chính đã đặt vào thanh ghi đó. Trong trường hợp này, muốn các thanh ghi vẫn giữ các giá trị mà CT chính đã đặt vào thì CT con phải tiến hành bảo vệ các thanh ghi trước khi thực hiện các lệnh của CT con để sau này trước khi ra khỏi chương trình con sẽ hồi phục lại các giá trị đó trở lại các thanh ghi. Để tiến hành cơ chế bảo vệ đó, có 2 giải pháp thường dùng:
 - Cơ chế PUSH-POP: Đầu CT con nên tiến hành cất giá trị của tất cả các thanh ghi mà CT con sẽ phá vỡ vào ngăn xếp (PUSH) và trước khi ra khỏi CT con phải hồi phục lại các giá trị đó từ ngăn xếp vào các thanh ghi tương ứng (POP),

- Dùng theo qui ước: qui định dùng một số thanh ghi dành cho chương trình chính và chương trình con không được dùng đến các thanh ghi đó.
- *Vấn đề chuyển giao tham số:* Dữ liệu cần được trao đổi từ chương trình gọi (CT chính) và chương trình được gọi (CT con) và ngược lại. Có 3 cách chuyển giao tham số theo cả 2 hướng, đó là:
 - Thông qua các thanh ghi: Với cách chuyển giao này, chương trình gọi (CT chính) hoặc chương trình được gọi (CT con) chỉ cần đặt giá trị vào thanh ghi và sau đó chương trình được gọi (CT con) hoặc chương trình gọi (CT chính) sẽ sử dụng giá trị này khi thâm nhập vào thanh ghi đó,
 - Thông qua các biến ngoài (biến global): Biến khai báo toàn cục có tác dụng trong phạm vi toàn chương trình.
 - Thông qua ngăn xếp: Cách chuyển giao này thường được dùng khi liên kết ngôn ngữ bậc cao với ngôn ngữ Assembly trong trường hợp ngôn ngữ bậc cao giả thiết CT con viết bằng ngôn ngữ Assembly có đối.

Ví dụ 1: Hãy viết chương trình con nhận một số nguyên (-32768 đến 32767- giới hạn của thanh ghi 16 bit) vào từ bàn phím.

Các bước tiến hành:

- Dùng chức năng 1 của ngắt int 21h để nhận 1 ký tự từ bàn phím vào thanh ghi AL. Kiểm tra liệu ký tự vừa nhận có phải là:
 - * Enter (kết thúc nhận 1 số) hoặc
 - * dấu ‘-’ (số nhận là âm) thì tiến hành dựng cờ dấu lên 1 (biến cờ dấu là 0 thể hiện số nhận là dương và biến cờ dấu bằng 1 thể hiện số nhận là âm),
- Nếu không phải 2 trường hợp trên thì ký tự nhận là 1 ký tự số và chuyển ký tự số từ dạng ASCII sang số (trừ cho 30h), sau đó cộng số vừa vào với phần số đã vào trước sau khi nhân cho 10,
- Nếu kết thúc nhận số (Enter) thì tiến hành kiểm tra liệu biến cờ dấu là 0 (số nhận dương) hay là 1 (số nhận âm). Nếu biến cờ dấu là 1 thì tiến hành đổi dấu trước khi đưa kết quả vào thanh ghi AX.
- *Chú ý: Chương trình con này không cho phép đánh sai và sửa.*

VAO_SO_N	PROC	
	push BX CX DX SI	; Bảo vệ các thanh ghi mà thân CT con dùng
	mov BX,10	; BX=10 là 1 số hạng nhân
	xor CX,CX	; CX=0 (phần số đã vào trước, lúc đầu=0)
	mov SI,CX	; SI=biến cờ dấu (giả thiết lúc đầu là dương)
VSN1:	mov AH,1	; Chờ nhận 1 ký tự từ bàn phím
	int 21h	
	cmp AL,0dh	; Ký tự nhận có phải là Enter?
	je VSN3	; Đúng là Enter (kết thúc nhận số), nhảy đến VSN3
	cmp AL,'-'	; Ký tự nhận có phải dấu '-' ?
	jne VSN2	; Không phải thì đó là 1 ký tự số, nhảy đến VSN2
	inc SI	; còn nếu là dấu '-' thì đưa biến cờ dấu lên 1
	jmp VSN1	; Nhảy về nhận ký tự tiếp theo
VSN2:	sub AL,30h	; Chuyển ký tự số dạng ASCII sang số
	xor AH,AH	; AH=0 để AX=AL (số vừa vào)
	xchg CX,AX	; AX=phần số đã vào trước, CX=số vừa nhận
	mul BX	; AX*10 (nhân phần số đã vào trước với 10)
	add CX,AX	; CX=số vừa vào+phần số đã vào trước*10)
	jmp VSN1	; Quay về chờ nhận ký tự tiếp theo

VSN3:

and	SI,SI	; Xét biến cờ dấu là 0 (dương) hay 1 (âm)
jz	VSN4	; Nếu số nhận là dương, nhảy đến VSN4
neg	CX	; còn số nhận là âm thì đổi dấu

VSN4:

mov	AX,CX	; Số nhận được sẽ đặt trong thanh ghi AX
pop	SI DX CX BX	; Hồi phục các thanh ghi
ret		

VAO_SO_N ENDP

Ví dụ 2: Viết chương trình con hiện nội dung 1 số nguyên có trong thanh ghi AX lên màn hình dạng cơ số 10.

Các bước tiến hành:

Trước tiên phải kiểm tra số cần hiện là âm hay dương.

– *Nếu số cần hiện là dương:* tiến hành chia AX cho 10. Số bị chia dạng 32 bit được đặt ở DX:AX (trong trường hợp này DX=0) và số chia là 10 được đặt trong 1 thanh ghi đa năng, ví dụ BX. Kết quả của lệnh chia là thanh ghi AX chứa thương và DX chứa dư.

Hiệu chỉnh phần dư ra dạng ASCII (cộng với 30h) và tạm cất vào ngăn xếp. Thanh ghi CX sẽ đếm số lần đã cất vào ngăn xếp. Sau mỗi lần chia, kiểm tra liệu thương (ở AX) đã bằng 0 chưa? Nếu thương khác 0, tiếp tục lấy thương chia cho 10, ngược lại nếu thương bằng 0 thì dừng việc chia và thiết lập vòng lặp lấy các giá trị đã cất trong ngăn xếp lần lượt hiện lên màn hình,

– *Nếu số cần hiện là âm:* thì hiện dấu ‘-’, sau đó đổi dấu số cần hiện trở thành số nguyên dương và hiện 1 số nguyên dương sau dấu ‘-’.

HIEN_SO_N PROC

push	AX BX CX DX	; Bảo vệ các thanh ghi
mov	BX,10	; BX=số hàng chia là 10
xor	CX,CX	; CX=số lần cất vào ngăn xếp (lúc đầu=0)
and	AX,AX	; Số nằm ở AX là dương hay âm? (dụng cờ dấu)
jns	HSN1	; Nếu là số dương thì nhảy đến HSN1,
push	AX	; còn âm thì tạm cất số cần hiện vào ngăn xếp
mov	AL,’-’	
mov	AH,0Eh	; và hiện dấu ‘-’ lên màn hình
int	10h	
pop	AX	; Hồi phục số âm đã tạm cất vào ngăn xếp
neg	AX	; AX= số cần hiện

HSN1:**xor DX,DX****; DX=0****div BX****; Chia giá trị có trong DX:AX cho 10 (BX)****add DX,30h****; Hiệu chỉnh số phần dư ra dạng ASCII****push DX****; Cắt phần dư vào ngăn xếp****inc CX****; Tăng số lần cắt vào ngăn xếp****and AX,AX****; Liệu thương đã bằng 0?****jnz HSN1****; Nếu thương #0 thì quay về tiếp tục chia****HSN2:****; Vòng lặp hiện các ký tự số đã cắt ở ngăn xếp****pop AX****; Lấy từ ngăn xếp từng ký tự vào AL****mov AH,0Eh****; Hiện ký tự ra màn hình****int 10h****loop HSN2****pop DX CX BX AX****; Hồi phục các thanh ghi****ret****HIEN_SO_N ENDP**

1.7 MACRO

1.7.1 Ý nghĩa của MACRO

Cho phép gán một tên thay cho 1 khối lệnh và sau đó khi chương trình dịch gấp tên này ở đâu thì khối lệnh đó sẽ được dịch và đặt khối mã lệnh đó vào vị trí gọi tên MACRO. Nói một cách khác MACRO cho phép người lập trình Assembly tạo một lệnh mới trên cơ sở gộp khối lệnh chuẩn của ngôn ngữ Assembly.

1.7.2 Khai báo MACRO (cú pháp để tạo 1 lệnh mới)

Muốn sử dụng 1 macro thì macro phải được xác lập với cú pháp:

tên macro	MACRO	[các đối]
	Bảo vệ các thanh ghi mà thân MACRO sẽ phá vỡ	
	các lệnh của thân MACRO	
	Hồi phục các thanh ghi mà thân MACRO đã phá vỡ	
	ENDM	

Ví dụ 1: Hãy xác lập (khai báo 1 lệnh mới) cho phép xóa màn hình.
Cách làm: Cơ chế màn hình ở chế độ văn bản là mỗi khi đặt chế độ thì màn hình bị xóa và con trỏ ở góc trên trái. Để xóa màn hình mà không thay đổi chế độ thì nên lấy chế độ hiện thời, sau đó đặt lại.

Lấy chế độ màn hình hiện thời:	
Chức năng: 0Fh của ngắt int 10h	
<i>Vào</i>	AH = 0Fh
<i>Ra</i>	AL←mode màn hình hiện thời

Đặt chế độ cho màn hình:	
Chức năng: 0h của ngắt int 10h	
<i>Vào</i>	AH = 0h; AL←số mode cần đặt
<i>Ra</i>	Không

MACRO sẽ có dạng sau:

CLRSCR	MACRO
	push AX ; Bảo vệ thanh ghi AX
	mov AH,0Fh ; Lấy mode màn hình hiện hành
	int 10h ; AL chứa số mode hiện hành
	mov AH,0h ; Đặt mode màn hình
	int 10h ; có trong AL
	pop AX ; Hồi phục thanh ghi AX
	ENDM

Ví dụ 2: Hãy xác lập (khai báo 1 lệnh mới) cho phép hiện một xâu ký tự lên màn hình.

Cách làm: Có nhiều cách làm song tốt nhất sử dụng chức năng thứ 9 của ngắt int 21h (cho phép hiện xâu kết thúc ‘\$’ lên màn hình).

HienString MACRO xau	
push AX DX	; Bảo vệ các thanh ghi
lea DX,xau	; Chức năng hiện 1 xâu (kết thúc bằng
mov AH,9	; dấu ‘\$’) lên màn hình tại vị trí con
int 10h	; trả đang đứng
pop DX AX	; Hồi phục các thanh ghi
ENDM	

Chú ý:

- *Xác định phạm vi có hiệu lực nhãn nhảy bên trong MACRO:* Khi sử dụng MACRO (bên trong có nhãn nhảy) 2 lần trở lên thì vi phạm tính chất nhãn phải là duy nhất trong một chương trình. Để tránh sự vi phạm trên hãy sử dụng directive LOCAL để xác định phạm vi có hiệu lực của nhãn với cú pháp sau:

LOCAL tên nhãn nhảy

- *So sánh chương trình con và MACRO:*
 - Sử dụng chương trình con tiết kiệm vùng nhớ hơn MACRO,
 - Sử dụng MACRO linh hoạt hơn chương trình con vì:
 - * MACRO có đối (cho phép trao đổi tham số),
 - * Với việc sử dụng các lệnh điều khiển điều kiện khi dịch chương trình có thể tạo được những mã lệnh khác nhau để thực hiện hàng loạt những nhiệm vụ gần giống nhau,
 - * Có khả năng sử dụng các lệnh lặp một khối lệnh khi dịch.

1.7.3 Cách sử dụng lệnh mới (được xác lập bởi MACRO)

Một MACRO sau khi được khai báo (xác lập) thì tên MACRO trở thành một lệnh mới của ngôn ngữ Assembly.

Việc sử dụng lệnh mới chỉ đơn giản là gọi tên MACRO và thay tham số thực cho đối nếu MACRO có đối. Chương trình dịch Assembler gấp các lệnh mới đó thì nó sẽ dịch các lệnh của thân MACRO và đặt kết quả mã lệnh dịch được tại điểm đó.

Chú ý: MACRO phải được khai báo (lệnh mới phải được xác lập) trước khi sử dụng.

1.8 Directive INCLUDE và tệp INCLUDE

1.8.1 Ý nghĩa

Cho phép chèn nội dung một tệp ngoài (tệp INCLUDE) vào chương trình đang viết.

1.8.2 Cú pháp chèn

```
INCLUDE tên ổ đĩa:\đường dẫn\tên tệp.đuôi
```

1.8.3 Vấn đề tìm tệp INCLUDE

Chương trình dịch Assembler tìm tệp INCLUDE như thế nào?

- Nếu sau directive INCLUDE chỉ rõ tên ổ đĩa, đường dẫn, tệp tệp thì tất nhiên chương trình dịch sẽ chỉ tìm theo sự xác định trên,
- Còn nếu sau directive INCLUDE chỉ xác định có tên tệp thôi thì chương trình dịch trước tiên tìm tệp đó trong thư mục hiện hành, nếu không tìm thấy thì sẽ tìm tệp đó ở danh mục xác định bởi tùy chọn -i ở dòng lệnh dịch, ví dụ như:

```
tasm -i c:\tên các thư mục\tên tệp INCLUDE
```

- Nếu không nằm trong 2 trường hợp trên CT dịch thông báo lỗi.

1.9 Chương trình dạng .COM

1.9.1 Sự khác nhau giữa CT dạng .EXE và .COM

- Với chương trình dạng .EXE có thể định nghĩa được 4 phân đoạn (segment) khác nhau, đó là: phân đoạn lệnh (code segment), phân đoạn dữ liệu (data segment), phân đoạn dữ liệu thêm (extra segment) và phân đoạn ngăn xếp (stack segment).
- Với chương trình dạng .COM chỉ có thể định nghĩa một phân đoạn duy nhất và đó là phân đoạn lệnh và do đó phải đặt dữ liệu và ngăn xếp vào phân đoạn này.

1.9.2 Một số nhận xét khi viết chương trình để được dạng .COM

- *Vấn đề khai báo biến:* Chương trình dạng .COM chỉ có một phân đoạn duy nhất và đó là phân đoạn lệnh (code). Vậy thì khai báo biến ở đâu? Câu trả lời là: biến được khai báo trong vùng nhớ cấp phát cho phân đoạn mã máy. Hệ điều hành dành một phần vùng nhớ RAM cấp phát cho mã máy để khai báo biến và vì vậy chương trình dạng .COM có khai báo biến thường có dạng:

Nhãn CT: [jmp nhãn khác
khai báo biến]

nhãn khác:
thân chương trình

....

- *Directive ORG 100h:* Các lệnh của chương trình dạng .COM khi nạp vào vùng nhớ trong (RAM) bao giờ cũng bắt đầu tại OFFSET 100h. Vùng nhớ từ 0 đến 0ffh (256 byte) là vùng PSP (Program Segment Prefix) dùng để chứa các thông tin mà hệ điều hành DOS cần đến sau khi chương trình dạng .COM được nạp vào bộ nhớ trong. Vì vậy để tạo được tệp thực hiện dạng .COM, chương trình được viết bằng ngôn ngữ Assembly phải có lệnh điều khiển (directive) ORG 100h để chỉ cho thanh ghi IP trả đến lệnh đầu tiên trong phân đoạn lệnh và phải đặt lệnh điều khiển này ở ngay đầu mỗi chương trình.
- *Trở về DOS:* Chương trình dạng .EXE sử dụng chức năng 4Ch của ngắt int 21h. Chương trình .COM cũng có thể sử dụng chức năng trên, song tốt hơn nên sử dụng ngắt int 20h.

1.10 Cấu trúc một chương trình Assembly

Để được dạng .EXE

[Phần khai báo MACRO,STRUC,RECORD và UNION] ; (Nếu có)
Phần khai báo segment

Dạng đơn giản

.MODEL	kiểu
.STACK	độ lớn ; (tính theo byte)
[.DATA Khai báo biến]	; Nếu có khai báo ; biến
.CODE	
Nhãn CT:	
[mov AX,@data mov DS,AX]	; Nếu có khai báo ; .DATA và biến

thân CT chính

mov AH,4Ch	; Về DOS
int 21h	
[các chương trình con]	; Nếu có
END nhãn CT	

Dạng chuẩn

tên_stack_segment segment	
kiểu độ lớn dup(?)	
tên_stack_segment ends	
[tên_data_segment segment	; Nếu có
khai báo biến	; khai báo
tên_data_segment ends]	; biến
tên_code_segment segment	
assume tên thanh ghi segment:tên segment	
Nhãn CT:	
[mov AX ,tên_data_segment mov DS,AX]	; Nếu có khai ; báo biến

thân CT chính

mov AH,4Ch	; Về DOS
int 21h	
[các chương trình con]	; Nếu có
tên_code_segment ends	
END nhãn CT	

Để được dạng .COM

[Phần khai báo MACRO,STRUC,RECORD và UNION] ; (Nếu có)
Phần khai báo segment

Dạng đơn giản

.MODEL tiny/small/compact
.CODE
ORG 100h

Nhãn CT:

[jmp nhãn khác ; Nếu có khai báo
khai báo biến] ; biến

nhãn khác:

thân CT chính

int 20h ; Về DOS

[các chương trình con] ; Nếu có

END nhãn CT

Chú ý:

- Phần CT con có thể đặt trước CT chính thay vì đặt sau,
- Để được CT dạng .COM khi liên kết phải có tùy chọn /t:
tlink/t tên tập

Dạng chuẩn

tên_code_segment segment
assume CS: tên_code_segment,
DS: tên_code_segment,
SS: tên_code_segment

ORG 100h

Nhãn CT:

[jmp nhãn khác ; Nếu có khai
khai báo biến] ; báo biến

nhãn khác:

thân CT chính

int 20h ; Về DOS

[các chương trình con] ; Nếu có

tên_code_segment ends

END nhãn CT

Một số bài tập:

Trong phần bài tập, hãy giả thiết có tệp lib1.asm chứa 2 MACRO xóa màn hình (với tên clrscr) và hiện 1 xâu ký tự kết thúc bằng '\$' lên màn hình (với tên là HienString) và tệp lib2.asm chứa 2 CT con nhận 1 số nguyên (với tên là VAO_SO_N) và hiện nội dung 1 số có trong AX ra màn hình dạng cơ số 10 (với tên là HIEN_SO_N). Hai tệp trên giả thiết đặt ở thư mục INCLUDE của ổ đĩa C:\.

Bài tập 1: Hãy viết chương trình tính n! ($0 \leq n \leq 7$). Khi chạy có dạng:

**Hay vao n:5
Giai thua cua 5 la: 120
Co tiep tuc CT(c/k)?_**

Để được tệp dạng .EXE:

```

INCLUDE c:\include\lib1.asm ; Khai báo 2 MACRO (clrscr và HienString)
.MODEL small
.STACK 100h ; Xác lập vùng nhớ 256 byte cho STACK
.DATA
    m1 db 13,10,'Hay vao n: $'
    m2 db 13,10,'Giai thua cua $'
    m3 db ' la : $'
    m4 db 13,10,'Co tiep tuc CT (c/k)?$'

```

.CODE

PS:	mov AX,@data	; Đưa phần địa chỉ segment của vùng nhớ
	mov DS,AX	; chứa dữ liệu vào DS
	clrscr	; Xóa màn hình
	HienString m1	; Hiện xâu m1
	call VAO_SO_N	; Vào 1 số (số vào nằm ở thanh ghi AX)
	HienString m2	; Hiện xâu m2
	call HIEN_SO_N	; Hiện số n vừa vào
	HienString m3	; Hiện xâu m3
	mov CX,AX	; Đưa số n vào CX (chỉ số vòng lặp)
	mov AX,1	; AX=1 (tích lúc đầu bằng 1)
	cmp CX,2	; So sánh số n với 2 (trường hợp n=0 và n=1)
	jb L2	; Nhảy nếu n dưới 2 (n=0 và n=1)
L1:	mul CX	; AX*CX DX:AX (song DX=0)
	loop L1	; CX=CX-1. Nếu CX≠ 0 nhảy về L1 (lặp tiếp)
L2:	call HIEN_SO_N	; Hiện kết quả n!
	HienString m4	; Hiện xâu m4
	mov AH,1	; Chờ 1 ký tự từ bàn phím
	int 21h	
	cmp AL,'c'	; So sánh ký tự vào với ký tự tự vào là 'c' (Có)
	jne Exit	; Nếu không tiếp tục thì nhảy về Exit
	jmp PS	; còn tiếp tục chương trình, quay về PS

*

Exit:

```
mov AH,4Ch ; Vẽ DOS
```

```
int 21h
```

```
INCLUDE c:\include\lib2.asm ; Các chương trình con
```

```
END PS
```

Để được tệp dạng .COM:

```
INCLUDE c:\include\lib1.asm ; Khai báo 2 MACRO (clrscr và HienString)
```

```
.MODEL tiny
```

```
.CODE
```

```
ORG 100h
```

```
PS: jmp Start
```

```
m1 db 13,10,'Hay vao n: $'
```

```
m2 db 13,10,'Giai thua cua $'
```

```
m3 db ' la : $'
```

```
m4 db 13,10,'Co tiep tuc CT (c/k)?$'
```

```
Start:
```

```
*
```

```
Exit:
```

```
int 20h ; Vẽ DOS
```

```
INCLUDE c:\include\lib2.asm ; Các chương trình con
```

```
END PS
```

Chú ý: Khi liên kết nhớ tùy chọn /t (tlink/t tên tệp).

Bài tập 2: Hãy viết chương trình tính a^n (a là số nguyên; n là số nguyên dương). Khi chạy ví dụ có dạng:

Hay vao a: -4
 Hay vao n: 3
 -4 luy thua 3 la: -64
 Co tiep tuc CT(c/k)?_

Cách giải: a^n có nghĩa giá trị của a được nhân n lần. Do vậy thiết lập vòng lặp n lần việc nhân giá trị của a.

Để được tệp dạng .EXE:

```
INCLUDE c:\include\lib1.asm ; Khai báo 2 MACRO (clrscr và HienString)
_stack segment
db 100h dup(?) ; Xác lập vùng nhớ 256 byte cho STACK
_stack ends
data segment ; Xác lập vùng nhớ RAM để cấp phát cho biến
m1 db 13,10,'Hay vao a: $'
m2 db 13,10,'Hay vao n: $'
xh db 13,10,'$'
m3 db ' luy thua $'
m4 db ' la : $'
m5 db 13,10,'Co tiep tuc CT (c/k)?$'
data ends
```

code segment

assume CS:code,DS:data,SS:_stack

PS:

mov AX,data	; Đưa phần địa chỉ segment của vùng nhớ
mov DS,AX	; cấp phát cho biến vào DS
clrscr	; Xóa màn hình
HienString m1	; Hiện xâu m1
call VAO_SO_N	; Nhận giá trị a
mov BX,AX	; BX=a
HienString m2	; Hiện xâu m2
call VAO_SO_N	; Nhận giá trị n
mov CX,AX	; CX=n
HienString xh	; Đưa con trỏ xuống hàng và về đầu dòng
mov AX,BX	; AX=a (vì BX chưa giá trị của a)
call HIEN_SO_N	; Hiện giá trị của a
HienString m3	; Hiện xâu m3
mov AX,CX	; AX=n (vì CX chưa giá trị n)
call HIEN_SO_N	; Hiện giá trị của n
HienString m4	; Hiện xâu m4
mov AX,1	; AX=1 (AX chưa tích, lúc đầu bằng 1)

and	CX,CX	; Dựng cờ Z (liệu n=0?)
jz	L2	; Nếu n=0 thì nhảy đến L2
L1:		; còn n \neq 0 thì tiến hành vòng lặp
mul	BX	; AX*BX=DX:AX (song DX=0)
loop	L1	; CX=CX-1? 0
L2:		
call	HIEN_SO_N	; Hiện kết quả a ⁿ
HienString	m5	; Hiện xâu m5
mov	AH,1	; Chờ 1 ký tự từ bàn phím
int	21h	
cmp	AL,'c'	; Liệu AL='c' (tiếp tục chương trình)
jne	Exit	; Không tiếp tục chương trình
jmp	PS	; Tiếp tục chương trình (về lại PS)
Exit:		
mov	AH,4Ch	; Về DOS
int	21h	
INCLUDE	c:\include\lib2.asm	; Chứa 2 chương trình con
code	ends	
END	PS	

Để được dạng .COM:

```
INCLUDE c:\include\lib1.asm ; Khai báo 2 MACRO (clrscr và HienString)
code segment
assume CS:code,DS:code,SS:code
ORG 100h
PS: jmp Start
m1 db 13,10,'Hay vao a: '$    ; Vùng nhớ dành cho khai báo biến
m2 db 13,10,'Hay vao n: '$
xh db 13,10,'$'
m3 db ' luy thua $'
m4 db ' la : $'
m5 db 13,10,'Co tiep tuc CT (c/k)?$'
Start:
*
Exit:
int 20h                      ; Về DOS
INCLUDE c:\include\lib2.asm ; Chứa 2 chương trình con
code ends
END PS
```

Bài tập 3: Hãy viết chương trình tính tổng 1 dãy số nguyên.
Khi chương trình chạy yêu cầu ví dụ có dạng:

Hay vao so luong thanh phan cua day so: 4

a[0]= -100

a[1]=20

a[2]=-15

a[3]=150

Day so vua vao la: -100 20 -15 150

Tong day la: 55

Co tiep tuc CT(c/k)?_

Chương trình có dạng:

```
INCLUDE c:\include\lib1.asm ; Khai báo 2 MACRO (clrscr và HienString)
```

```
.MODEL small
```

```
.STACK 100h ; Xác lập vùng nhớ 256 byte cho STACK
```

```
.DATA
```

```
m1 db 13,10,'Hay vao so luong thanh phan: $'
```

```
m2 db 13,10,' a[$'
```

```
m3 db ' ]= $'
```

```
m4 db 13,10,' Day so vua vao la: $'
```

```
space db ' '$
```

```
m5 db 13,10,' Tong day la: $'
```

```
m6 db 13,10,'Co tiep tuc CT (c/k)?$'
```

```

sltp dw ?
i      dw ?
a      dw 100 dup(?)

```

; Khai báo trường số

.CODE

PS:

mov AX,@data	; Đưa phần địa chỉ segment của vùng nhớ
mov DS,AX	; cấp phát cho biến vào DS
clrscr	; Xóa màn hình
HienString m1	; Hiện xâu m1
call VAO_SO_N	; Vào số lượng thành phần
mov sltp,AX	; Đưa số lượng thành phần vào biến sltp
mov CX,AX	; CX=sltp (chỉ số vòng lặp)
lea BX,a	; BX con trỏ offset đến ô nhớ chưa a[0]
mov i,0	; Chỉ số (lúc đầu là 0)
; Vòng lặp nhận các số của dãy số đưa vào mảng a	
L1: HienString m2	; Hiện xâu m2 ('a[')
mov AX,i	; Đưa chỉ số vào AX
call HIEN_SO_N	; Hiện chỉ số của mảng
HienString m3	; Hiện xâu m3 (']=')
call VAO_SO_N	; Vào giá trị các thành phần của dãy số
mov [BX],AX	; Đưa vào mảng

inc i	; Tăng chỉ số
add BX,2	; BX trở đến thành phần tiếp theo của mảng
loop L1	
HienString m4	; Hiện xâu m4
mov CX,sltp	; CX=sltp (chỉ số vòng lặp)
lea BX,a	; BX con trỏ offset đến ô nhớ chưa a[0]
; Vòng lặp hiện các số của mảng lên màn hình	
L2: mov AX,[BX]	; Đưa a[i] vào AX
call HIEN_SO_N	; Hiện a[i]
HienString space	; Hiện các dấu cách
add BX,2	; BX trở đến thành phần tiếp theo của mảng
loop L2	
HienString m5	; Hiện xâu m5
mov CX,sltp	; CX=sltp (chỉ số vòng lặp)
lea BX,a	; BX con trỏ offset đến ô nhớ chưa a[0]
xor AX,AX	; AX=tổng dãy (lúc đầu bằng 0)
; Vòng lặp tính tổng dãy	
L3: add AX,[BX]	
add BX,2	; BX trở đến thành phần tiếp theo của mảng
loop L3	

```

call HIEN_SO_N ; Hiện kết quả
HienString m6 ; Hiện xâu m6
mov AH,1 ; Chờ 1 ký tự từ bàn phím
int 21h
cmp AL,'c' ; Liệu AL='c' (tiếp tục chương trình)
jne Exit ; Không tiếp tục chương trình
jmp PS ; Tiếp tục chương trình (về lại PS)

```

Exit:

```

mov AH,4Ch ; Về DOS
int 21h

```

```
INCLUDE c:\include\lib2.asm ; Chứa 2 chương trình con
```

```
END PS
```

Chú ý: Thay vì khai báo 2 biến sltp và i (các biến 2 byte), có thể dùng thanh ghi, ví dụ:

sltp ... thay bằng thanh ghi SI,

i ... thay bằng thanh ghi DI,

còn mảng a thì bắt buộc phải khai báo biến.

1.11 Chương trình đa tệp thuần túy Assembly

Một chương trình viết trên nhiều tệp có những thuận lợi sau:

- Cho phép nhiều người cùng tham gia viết một chương trình lớn,
 - Sửa module (tệp) nào, chỉ cần dịch lại module đó,
 - Mỗi module thường giải quyết một vấn đề nên dễ hiểu, dễ tìm sai.

Vấn đề này sinh cần giải quyết: làm sao các nhãn (tên biến, tên chương trình con, tên hằng, tên cấu trúc,...) dùng chung phải hiểu nhau. Để giải quyết vấn đề này, chương trình dịch Assembler có trang bị 2 directive, đó là :PUBLIC và EXTRN.

1.11.1 Directive PUBLIC

Chức năng: Báo cho chương trình dịch Assembler biết nhãn nào nằm trong module (tệp) này đã được xác lập và cho phép các module (tệp) khác dùng mà không cần xác lập lại.

- Với nhãn là tên biến nhỏ:

.DATA
PUBLIC tên biến
Khai báo biến

- Với nhãn là tên chương trình con

.CODE
PUBLIC tên chương trình con
Chương trình con

1.11.2 Directive EXTRN

Chức năng: Báo cho chương trình dịch Assembler biết module này xin phép được dùng các nhãn đã được xác lập và cho phép bằng khai báo PUBLIC ở các module khác.

Cú pháp: EXTRN tên nhãn:kiểu

trong đó kiểu có các dạng hay dùng sau:

BYTE ... biến 1 byte ; WORD ... biến 2 byte

DWORD... biến 4 byte ; PROC ... nhãn là tên chương trình con

Bài tập: Viết chương trình n! ($0 \leq n \leq 7$) gồm 2 tệp sau:

- Tệp chương trình chính (lấy tên main.asm) có các nhiệm vụ sau:
 - * Nhận n từ bàn phím,
 - * Gọi hàm tính n! (ở tệp sub.asm) và hiện kết quả lên màn hình.
- Tệp chương trình con (sub.asm) : Viết hàm tính n!.

Những nhãn dùng chung (cả 2 tệp đều dùng), đó là: biến n, tên chương trình con (GIAITHUA) và kết quả của n! (FV).

Tệp chương trình chính (main.asm):

```

INCLUDE c:\include\lib1.asm ; Khai báo 2 MACRO (clrscr và HienString)
.MODEL small
.STACK 100h ; Xác lập vùng nhớ 256 byte cho STACK
.DATA
gt1 db 13,10,'Hay vao n: $'
gt2 db 13,10,' Giai thua cua $'
gt3 db ' Ia: $'
gt4 db 13,10,'Co tiep tục CT (c/k)?$'
PUBLIC n
n dw ?
EXTRN FV: word
.CODE
EXTRN GIAITHUA:PROC ; Xin phép dùng chương trình con
PS:
mov AX,@data ; Đưa phần địa chỉ segment của vùng nhớ
mov DS,AX ; cấp phát cho biến vào DS
clrscr ; Xóa màn hình
HienString gt1 ; Hiện xâu gt1

```

call	VAO_SO_N	; Vào số n (số vừa vào đẻ ở AX)
HienString	gt2	; Hiện xâu gt2
call	HIEN_SO_N	; Hiện số n
HienString	gt3	; Hiện xâu gt3
mov	n,AX	; Đưa giá trị n (AX) vào biến n
call	GIAITHUA	; Gọi hàm tính n! (ở tệp sub.asm)
mov	AX,FV	; Đưa kết quả từ FV vào AX
call	HIEN_SO_N	; Hiện kết quả lên màn hình
HienString	gt4	; Hiện xâu gt4
mov	AH,1	; Chờ 1 ký tự từ bàn phím
int	21h	
cmp	AL,'c'	; Liệu AL='c' (tiếp tục chương trình)
jne	Exit	; Không tiếp tục chương trình nhảy đến Exit
jmp	PS	; còn tiếp tục chương trình thì trở về PS
Exit:		
mov	AH,4Ch	; Về DOS
int	21h	
INCLUDE	c:\include\lib2.asm	; Chứa 2 chương trình con
END	PS	

Module chương trình con (sub.asm)

```
.MODEL small
```

```
.DATA
```

```
PUBLIC FV
```

```
FV dw ?
```

```
EXTRN n: word
```

```
Fac dw ?
```

```
.CODE
```

```
PUBLIC GIAITHUA ; Cho phép tệp khác dùng chương trình con
GIAITHUA PROC
```

```
    mov CX,n ; Đưa giá trị n vào CX (chỉ số vòng lặp)
```

```
    mov FV,1 ; FV=1
```

```
    mov Fac,2 ; Fac=2
```

```
    cmp CX,2 ; So sánh giá trị n (CX) với 2
```

```
    jb L2 ; Nếu n<2 (n=0 hoặc 1) thì nhảy đến L2
```

```
    dec CX ; Giảm CX đi 1
```

```
L1: mov AX,FV ; AX=FV
```

```
    mul Fac ; AX*Fac -> DX:AX (trường hợp DX=0)
```

```
    mov FV,AX ; FV=AX
```

```
    inc Fac ; Tăng Fac lên 1
```

```
    loop L1 ; CX=CX-1 ? 0
```

L2:

ret

GIAITHUA ENDP

END

1.11.3 Cách dịch và liên kết chương trình đa tệp

Bước 1: Dịch từng tệp nguồn có phần mở rộng .asm sang tệp có phần mở rộng .obj. Chú ý là tệp nào có lỗi chỉ sửa tệp đó và dịch lại tệp đó.

Với ví dụ trên sẽ tiến hành như sau:

tasm main để được main.obj (nếu không có lỗi)

tasm sub để được sub.obj (nếu không có lỗi)

Bước 2: Gộp các tệp có phần mở rộng .obj thành một tệp có phần mở rộng .exe với tên tệp là tên tệp đứng đầu (thường là tên tệp chứa chương trình chính).

Với ví dụ trên sẽ như sau:

tlink main + sub để được main.exe

Tổng kết bài học:

Như vậy là chúng ta đã đề cập đến các vấn đề tiếp theo của ngôn ngữ Assembly, mà cụ thể là:

- Vấn đề chương trình con thông qua việc trình bày ý nghĩa, cơ chế khi một chương trình con được gọi và cú pháp của chương trình con Assembly cùng các ví dụ minh họa,
- Vấn đề MACRO thông qua việc trình bày ý nghĩa, khai báo MACRO cùng các ví dụ minh họa và cách dùng MACRO đã được xác lập,
- Vấn đề directive INCLUDE để chèn nội dung của một tệp ngoài vào chương trình đang viết và cơ chế tiến hành,
- Cách viết một chương trình Assembly để sau khi dịch và liên kết nhận được tệp thực hiện với đuôi .COM,
- Tổng kết phần lập trình với ngôn ngữ Assembly bằng cú pháp thường thấy của một chương trình Assembly cùng các bài tập ví dụ, và
- Cuối cùng đề cập đến chương trình đa tệp thuần túy Assembly.

Để kiểm tra kiến thức của mình, đề nghị các bạn trả lời các câu hỏi trắc nghiệm và làm các bài tập.